Σταθ. Α' Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστ. Ὑπηρ. 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Δευτέρα 18 Μαΐου 1964

Τουριστικὴ Ἀστυνομία 84—52
Τουριστ. Περίπτερον 45—40
Α' Αστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β 'Αστυνομικ. Τμῆμα 28—82
Γ' 'Αστυν. Τμῆμα 28—83
Δ' 'Αστυνομ. Τμῆμα 20—21

Δ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς παραβολῆς τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου ἐπαναλαμβάνεται καθημερινά. Μόνο της τὶς λεπτομέρειες. Ἡ ἀξία της βέβαια. Προσαρμοσμένη στὰ σημερινὰ δεδομένα. Στὴν ἐποχή μας. Στὴν ἐποχὴ σχεδὸν κυριαρχεῖ, δυστυχῶς, μὲ διάφορες ἐκδηλώσεις, ἡ ἀρχή:

Ὁ θάνατός σου ἡ ζωή μου! Ὁ ἄνθρωπος ὁ σημερινὸς «ἀπέτυχε» ὅπως καὶ τότε ὁ λῃστής. Τὸ σκηνικὸ εἶναι ἀρκετά. Τὰ μέσα. Ὁ ἀποτελεσματικό. Τὴν ἐποχὴ τῆς διαπράξεως τῆς ἀνομίας. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμοιο. Εἶναι τὸ ἴδιο.

Μόνο ἔχει βέβαια ὁ σημερινὸς λῃστὴς τὴ μορφὴ ἐκείνου, ἀλλὰ τὴν ἔχει διαπλάσσει μὲ βεβαιότητα τῆς φαντασίας ὁ ἄνθρωπος. Δὲν εἶναι ὁ κακόμορφος καὶ ἄγριος ἄνθρωπος τῆς παραβολῆς ὁ ὁποῖος μὲ ἄλλους ὁμοίους του, ἀφοῦ κρεμάσει σὲ μιὰ ἐρημιὰ τὴν ἀφοῦ ἔγδυσε τὰ ὑπάρχοντά του τὸ πεπαιτό, τὸν ἔτραυμάτισε θανάσιμα καὶ τὸν ἄφισε ἡμιθανῆ στὴν ἐρημιὰ μὲ τὴ βεβαιότητα ὅτι ὁ θάνατος δὲν ἀργοῦσε νὰρθῃ.

Οὔτε ἐκεῖνος ὁ λῃστὴς τῆς ἐποχῆς ἐποχῆς ποὺ θυμήθηκε ἡ μονάδες μας ὁ ὁποῖος ἔστειλε τὸν «Ἀμερικάνο» ποὺ ἔρχεται στὴ πατρίδα ὕστερα ἀπὸ ἀπουσία μιᾶς ὁλόκληρης ἡμέρας στὴ ξενητειά. Φορτωμένος ἀπὸ ἀναλήρα» γιὰ νὰ ζήσῃ τὰ ὑπόλοιπα τοῦ χρόνια στὸ χωριὸ ποὺ γεννήθηκε.

Οὔτε ἀκόμη γίνονται σήμερα τουλάχιστον ἐδῶ στὸ τόπος μας, ἀπαγωγὲς παιδιῶν, ἀνηλίκων ἢ σημαινόντων προσώπων, μὲ σκοπὸ τὴ καταβολὴ ἀποζημιώσεων, θησαυρεῖ ἀπὸ τοὺς γονεῖς γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους.

Ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ποὺ ἀκολούθησε τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες καὶ μάλιστα ἀδικαιολόγητα πολύ, ἔφερε. Ἀφοῦ χρειάστηκε νὰ ἀποκτήσῃ σκληρότατα μέτρα. Ἀποτρεπτικά. Ἔκοβαν τὸ κεφάλι τοῦ λῃστὴ καὶ τὸ περιφέρανε, καρφωμένο σ' ἕνα ξύλο στὰ χωριὰ γιὰ παραδειγματισμὸ τῶν.. ὑποψηφίων. Ἔγινε στὸ παρελθὸν πιά. Ἔγινε παραμύθι στὸ στόμα τοῦ γέρου παπποῦ. Ἱστορία παληά. Σχεδὸν ξεχασμένη.

Ὁ σημερινὸς λῃστὴς ἔχει τὴν ὄψη κυρίου. Καὶ μάλιστα κυρίου μὲ γάντι. Ἡ λῃστεία σήμερα ἔγινε ἐπιστήμη ὁλόκληρη. Οἱ πράξεις ὅμως εἶναι ἀπείρως χειρότερες τῶν παληῶν τόσο ὥστε καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ θρυλικὴ καὶ ὀνομαστὴ «λῃστεία τῆς Πέτρας» νὰ θεωρῆται πταῖσμα μπροστὰ στὶς σημερινές.

Κρίνω περιττὸ νὰ ἀναφέρω ἐδῶ μία πρὸς μία ὅλες τὶς μορφὲς ποὺ ἔχει ἡ σημερινὴ λῃστεία. Γιὰ νὰ σταματήσω σὲ μιὰ πρόσφατη ποὺ μπορεῖ νὰ πέρασε ἀπαρατήρητη ἀπὸ πολλοὺς παρ' ὅτι γράφτηκε στὶς ἐφημερίδες.

Συνεκρούσθησαν, λέει ἡ εἴδηση —δύο ὀχήματα παρὰ τὸν Ἅγιον Βασίλειον ἀργὰ νύχτα πρὸ ἡμερῶν. Τὸ ἕνα ἦταν μοτοσυκλέττα καὶ ἐκ τῆς συγκρούσεως ὁ ὁδηγὸς της ἐτραυματίστηκε βαρειά. Καμμιὰ βοήθεια δὲν τοῦ προσέφερε ὁ ἄλλος. Ἔσπευσε μάλιστα νὰ ἐξαφανισθῆ. Θὰ περίμενε κανεὶς ὅτι ὁ πρῶτος διερχόμενος ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἔκανε ὅ,τι ἔκανε ὁ σαμαρείτης τῆς παραβολῆς. Τούναντίον. Οὔτε κὰν τὸ φαρισσαῖο ἢ τὸν λευῖτη δὲν ἐμιμήθηκε. Δὲν ἀντιπαρῆλθεν ὅπως ἐκεῖνοι. Ἀλλὰ προσῆλθε γιὰ νὰ τὸν ξαλαφρώσῃ ἀπὸ τὸ βάρος τῶν χρημάτων του. Τρεῖς χιλιάδες πῆρε ἀπὸ τὶς τσέπες του καὶ φυσικὰ τὸν ἄφισε ἀβοήθητο, καταμεσῆς τοῦ δρόμου, ἡμιθανῆ. Μπορεῖ νὰ πίστευε ὅτι εἶχε πεθάνει κι' ὅλας.

Ἀργότερα τὸν περιμάζεψε ὁ καλὸς σαμαρείτης ποὺ βρέθηκε, εὐτυχῶς, στὸ πρόσωπο ἑνὸς ὁδηγοῦ ἀγοραίου αὐτοκινήτου. Τοῦ ἔδωσε τὶς πρῶτες βοήθειες. Τὸν μετέφερε στὸ νοσοκομεῖο. Τὸν ἔσωσε ἀπὸ βέβαιο θάνατο.

Δὲν θὰ ἐγάλη συμπεράσματα ὁ γράφων ἀπὸ τὸ συμβὰν αὐτό, ἂν καὶ ἀδίστακτα ἔρχεται στὰ χείλη:

Αἶσχος!

Ντροπή!

Θὰ σᾶς μεταφέρῃ ὅμως ἀπὸ σκοπὸ σὲ μιὰ μᾶλλον ἀπόμερη γωνιά. Στὸ ἰσόγειο ἑνὸς σπιτιοῦ στὴν ὁδὸ Ἀθαν. Διάκου.

Ἐκεῖ θὰ δῆτε τὰ βράδυα μερικοὺς ἀνθρώπους συγκεντρωμένους γύρω ἀπὸ ἕνα ἱερωμένο σεβαστὸ καὶ ἐπιβλητικό. Πέντ' ἕξη ἄνθρωποι, ὅλοι κι' ὅλοι, καλοί. Φλεγόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ προσφέρουν ὅτι μποροῦν στὴ πάσχουσα κοινωνία:

Βοήθεια ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ στὰ θύματα τῶν σημερινῶν λῃστῶν.

Εἶναι τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τοῦ συλλόγου ὁ Καλὸς Σαμαρείτης. Ποὺ ἔκανε συνείδησή του, μετέβαλε σὲ οὐσία καὶ ἔργα, τὸ δίδαγμα τῆς ὑπέροχης παραβολῆς.

Βάλθηκε μὲ ὄρεξη ποὺ τὴ θερμαίνει καὶ τὴ καθοδηγεῖ ἡ πίστη νὰ προσφέρῃ. Νὰ ἀνακουφίσῃ ὅσο μπορεῖ. Τὸ ὀρφανό. Τὴ χήρα. Τὸν ἄρρωστο. Τὸ πάσχοντα. Τὸν ἀνήμπορο. Τὸ γέροντα. Τὸ δυστυχῆ. Λίγος εἶναι ὁ χρόνος ποὺ ὁ σύλλογος συνεστήθη καὶ λειτουργεῖ. Ἔχει ὅμως προσφέρει δυσαναλόγως πολλά. Τόσα ὥστε νὰ δημιουργῆ σὲ ὅλους ἐμᾶς ὑποχρέωση γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν σκοπῶν του. Ὁ κυριώτερος τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐξάλειψη τῶν λῃστῶν. Καὶ ὅσο αὐτοὶ ὑπάρχουν, βοήθεια καὶ συμπαράσταση τῶν θυμάτων τῆς λῃστείας ὅπως ἀκριβῶς ὁ Καλὸς Σαμαρείτης. Τῆς παραβολῆς.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΛΥΟΜΕΝΑ
ΟΙΚΗΜΑΤΑ - ΑΠΟΘΗΚΕΣ - ΥΠΟΣΤΕΓΑ - ΓΚΑΡΑΖ

ΜΕ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΣΚΑΡΠΑΣ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 41 γ', τηλ. 62—05 ΠΑΤΡΑΙ

Οἱ ἐλιγμοὶ τῶν δῆθεν φίλων μας

Η ΕΛΛΑΣ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τοῦ κ. Πολυχρόνη Καράγιωργα

Παράδοξον καὶ ἀπίστευτον. Ὕστερα ἀπὸ 23 χρόνια τὰ δύο Πάσχα παρουσίασαν τὴν ἰδίαν ὁμοιότητα διὰ τὰ πεπρωμένα τῆς Ἑλλάδος.

Τότε τὶς Πασχαλινὲς ἐκεῖνες ἡμέρες τοῦ 1941, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μετὰ ἀπὸ ἑξάμηνον αἱματηρὸν ἀγῶνα στὰ Ἀλβανικὰ βουνά, πρὸς συγκράτησιν τῆς Ἀξονικῆς λαίλαπος ἐκοιμᾶτο καὶ ἐξυπνοῦσε μὲ τὸ ἐφιαλτικὸ ἐρώτημα: Θὰ γίνῃ ἡ νέα εἰσβολὴ τῶν Χιτλερικῶν ὁρδῶν;

Τώρα τὸ Μέγα Σάββατον τοῦ 1964 ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐκοιμήθη καὶ πάλιν μὲ τὸ ἴδιο ἐρώτημα: Θὰ γίνῃ εἰσβολὴ εἰς τὴν Κύπρον;

Τότε ἡ Ἑλλὰς ἐμάχετο διὰ τὸν κοινὸ μὲ τοὺς συμμάχους ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀνέμενε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν ἐπίθεσιν μόνη μὲ μοναδικὴν δύναμιν τὰ τσακισμένα ἀλλὰ λεωντόκαρδα ράκη τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου μὲ τὰ ὁποῖα ἐκράτησεν ἐπὶ ἕνα μῆνα τὸν εἰσβολέα ὁ ὄφελος τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος. Ἔπειτα ὅταν πλέον πρὸ ὑπερτέρων ὑπέκυπτε στὸ κύκνιον ἄσμα της τὸ ὁποῖον σὲ κάθε λεπτὸ μετέδιδε ὁ ραδιοσταθμός της, κανεὶς δὲν εὑρέθη παρὰ τὸ πλευρόν της.

Ἡ Ρωσία ἐκάγχαζε ὡς σύμμαχος τοῦ Χίτλερ. Ἡ Βουλγαρία συμμαχοῦσε μὲ τὸν Χίτλερ γιὰ νὰ γίνῃ ἀργότερα ὁ δήμιος τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ. Ἡ Τουρκία καιροσκοποῦσε ἀδιάφορος, καὶ οἱ σύμμαχοι ἦσαν μακρὰν καὶ ἀδύναμοι νὰ τὴν βοηθήσουν ἀρκούμενοι νὰ πλέκουν ἐγκώμια καὶ ὑποσχέσεις τὰ ὁποῖα, ὅταν, εἴτε ἐξ ὑπολογισμοῦ, εἴτε κατόπιν ἀνάγκης, ἐξῆλθεν ἡ Ρωσία στὸν πόλεμο ἄρχισαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ λησμονοῦνται καὶ νὰ ἐγκαταλείπεται ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ ἔλεος καὶ τὴν διάθεσιν κάθε ἰδεολογικοῦ καὶ πολιτικοῦ ὑπολογισμοῦ χάριν τοῦ νέου των συμμάχου.

Ἐδημιουργήθη τὸ «βουνὸ» καὶ ἡ ἀναταραχὴ στὴν Μέση Ἀνατολὴ γιὰ νὰ πληρώσῃ πολὺ ἀκριβὰ ἡ Ἑλλὰς τὸν συμμαχικὸν τοῦτον ἐλιγμὸν κατὰ τὴν Κατοχήν, καὶ μετέπειτα, εὑρεθεῖσα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ πάλιν μένη τὸν νέον καταχθόνιον εἰσβολέα τῆς συμμαχικῆς φιλίας, διὰ νὰ ἑδρεώσῃ τὴν συμμαχικὴν δύναμιν στὸν Ἑλληνικὸ χῶρο παρὰ τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἰσχυροῦ ἀντιπάλου της, ὅτι θὰ κατέστρεφε καὶ αὐτὴν τὴν Ἀκρόπολιν, ἂν ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι προμαχὸν τῶν συμμάχων.

Σήμερον χάριν ἑνὸς καιροσκόπου καὶ ἀργοπορημένου συμμάχου των εὑρίσκεται καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν μιᾶς νέας εἰσβολῆς μακρὰν τοῦ συμμαχικοῦ δυναμισμοῦ μὲ μοναδικὸν ὑποστηρικτὴν τὸν ἄλλοτε ἀπειλητὴν τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἕνεκα τούτου εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκθέσωμεν τὰ γεγονότα ὄχι διὰ νὰ ἐπηρεάσωμεν μὲ τοῦτο τὴν συμμαχικὴν ἀντίληψιν. Ἁπλῶς ὑπενθυμίζομεν τὰ γεγονότα σὰν ἕνα φιλικὸ παράπονο καὶ διὰ νὰ διατυπώσωμεν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἐμάχετο καὶ ἐχειροκροτῆτο διὰ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἔτσι καὶ σήμερον ὅ,τι ζητεῖ ἀποτελεῖ δίκαιον αἴτημα καὶ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τῆς τὸ ἀρνηθῆ.

Δὲν ἔχομεν τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν Ἱστορίαν διὰ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ Κύπρος εἶναι Ἑλληνικὴ καὶ μᾶς ἀνήκει, διότι ἔχομεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ σύμμαχοί μας αὐταπόδεικτον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κύπρος κατοικεῖται ἀπὸ ἕναν λαὸν ποὺ κατὰ 85% εἶναι Ἑλληνικὸς καὶ ζητεῖ τὴν ἕνωσίν του μὲ τὸ ἔθνος του, τὴν ὁποίαν οὔτε οἱ σύμμαχοι οὔτε κανεὶς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ.

Δὲν ἔχομεν τὴν ἀνάγκην ὀψίμων ὑποστηρικτῶν, ἀλλὰ μόνοι μας καὶ μὲ τὴν βοήθειαν ἐκείνων ποὺ πάντοτε ἐπολεμήσαμεν μαζὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ δίκαιον αἴτημα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ καὶ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ σύμμαχοί μας μὲ τοὺς ὁποίους πάντοτε ἀντιμετωπίσαμεν καὶ πάντοτε θὰ ἀντιμετωπίζομεν μὲ εἰλικρίνειαν τὰ παγκόσμια πράγματα δὲν θὰ διαπράξουν ἕνα νεώτερον σφάλμα εἰς βάρος μας χάριν ἑνὸς καιροσκόπου καὶ ὑποκριτοῦ τῆς συμμαχικῆς φιλίας.

Δὲν ζητοῦμεν τουρκικὰ ἐδάφη. Ζητοῦμεν ἐδάφη, τὰ ὁποῖα κατέχει ὁ σύμμαχός μας καὶ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνικώτατα ἀπὸ τὸν λαὸ ποὺ τὰ κατοικεῖ, διὰ αὐτὸ ἀξιοῦμεν ὄχι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς φίλους μας νὰ σεβασθοῦν τὰς ἀποφάσεις του καὶ νὰ ἀναγνωρίσουν τὰ δικαιώματά του. Ἐκτὸς ἐὰν ἐπιθυμοῦν μιαν νέαν Μικρασιατικὴν περιπέτειαν, ἡ ὁποία, αὐτὴν τὴν φοράν, δὲν θὰ εἶναι μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιζημία ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκείνους ποὺ θὰ τὴν προκαλέσουν, διότι σήμερον ὁ προμαχὼν τοῦ Ἑλληνικοῦ φρουρίου δὲν προστατεύει μόνον τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ θυαλὶς ποὺ θὰ ἀνάψῃ τὴν πυρίτιδα τοῦ φρουρίου τούτου θὰ μεταδώσῃ τὸν σπινθῆρα εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Καὶ τότε δὲν θὰ εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ὑπεύθυνοι ἂν οἱ ἐλιγμοὶ καὶ τὰ σφάλματα τῶν συμμάχων μας καταλήγουν κάποτε εἰς βάρος των. Ἡμεῖς ἐπράξαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ πράξωμεν, τόσον εἰς τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον ὅσον καὶ εἰς τὸν Δεύτερον καθὼς καὶ εἰς τὸν σημερινὸν ἀνταγωνισμὸν ὡς σύμμαχοι τῶν Δυτικῶν καὶ ἔχομεν τὴν ἀπαίτησιν σὲ κάθε μας πρόβλημα νὰ θεωρούμεθα ἰσάξιοι σύμμαχοι καὶ ὄχι σὰν ἐχθροί.

ΠΟΛΥΧΡ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

ΦΥΓΕΙΑ
ΙΖΟΛΑ
Στὴν
„Ἑστία"
Ἑρμοῦ 22

ΝΕΑ
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ
ΝΑΥΛΟΝ
PIRELLI
Σ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 37 ΤΗΛ. 34-56
ΠΑΤΡΑΙ

GOODRICH
ΠΟΙΟΤΗΣ — ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ — ΑΝΤΟΧΗ
ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΕΛΑΣΤΙΚΑ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ. ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΣ ΜΕ ΕΥΚΟΛΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΦΟΛΕΤΑ
Ρήγα Φεραίου 65. Τηλ, 55 — 47 ΠΑΤΡΑΙ

ΠΑΡΕΤΑΘΗ μέχρι τῆς 20ῆς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τοῦ χαρτοσήμου, τῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ ΟΓΑ καὶ τῆς εἰσφορᾶς δακοκτονίας.

ΟΙ ΕΠΙΒΑΤΑΙ τοῦ ἐπιβατηγοῦ «Καμέλια» εὑρέθησαν ὑπερἀριθμοί. Πρόστιμον δρ. 794 δραχμῶν ὑπεβλήθη εἰς τὸν πλοίαρχον.

Ἕνα ταξίδι ποὺ ἀπέφερεν ἀποτελέσματα

Ο κ. ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΑΖΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Διον. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

ΠΑΡΙΣΙ. (Τοῦ ἐκεῖ συνεργάτου μας). Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς διαμονῆς του στὸ Παρίσι ὁ καθηγητὴς καὶ ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τοὺς Ἕλληνες σπουδαστές οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται, τὰ τελευταῖα χρόνια, σὲ ἀρκετές ἑκατοντάδες.

Τὴν Πέμπτη τὸ βράδυ ὁ κ. Α. Παπανδρέου μετέβη στὸ Ἑλληνικὸ Ἵδρυμα τῆς Πανεπιστημιουπόλεως τῶν Παρισίων συνοδευόμενος ἀπὸ τὶς ἑλληνικὲς διπλωματικὲς ἀρχὲς τῶν Παρισίων. Τὸν κ. ὑπουργὸ ὑπεδέχθησαν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος κ. Γεωργούλης καὶ πολλοὶ Ἕλληνες σπουδασταὶ καὶ μετεκπαιδευόμενοι. Ἡ ὑποδοχή, κατὰ παράκλησιν τοῦ κ. Α. Παπανδρέου δὲν εἶχε χαρακτῆρα ἐπίσημο, ὅπως εἶχε γίνει πρὸ διετίας μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Κασιμάτη. Ἀντιθέτως ὁ κ. ὑπουργὸς ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμία του νὰ γνωρίσῃ τοὺς σπουδαστὲς καὶ νὰ συζητήσῃ μαζί τους τὰ διάφορα προβλήματά τους. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐνοίκων καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν ἐπέδωκαν ὑπομνήματα περιέχοντα συνοπτικῶς πολλὰ ἀπὸ τὰ προβλήματά τους.

Σημειώνουμε μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ προβλήματα:

Νὰ ἀφεθῆ ἐλεύθερο τὸ σπουδαστικὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα, καὶ νὰ πάψουν οἱ διάφορες πιέσεις ποὺ ἀσκοῦνται κατὰ καιροὺς στοὺς σπουδαστές.

Νὰ βοηθηθοῦν οἰκονομικὰ οἱ σπουδαστὲς τῶν Παρισίων καὶ νὰ βρεθῆ στέγη γιὰ τὰ γραφεῖα τους καὶ τὴν ὀργάνωσή τους. Νὰ ληφθῆ πρόνοια γιὰ τοὺς μετεκπαιδευόμενους στὸ ἐξωτερικὸ μετὰ τὴν ἐπιστροφή τους στὴν Ἑλλάδα, εἴτε τοῦτο ἀφορᾶ τὶς ὑλικὲς συνθῆκες ὑπὸ τὶς ὁποῖες πρόκειται νὰ ἐργασθοῦν, εἴτε ἀφορᾶ τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖο ἀντιμετωπίζονται συχνὰ οἱ ἐπαναπατριζόμενοι ἐπιστήμονες. Τέλος, νὰ ληφθῆ ἐπὶ τέλους πρόνοια γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Ἵδρυμα τῆς Παν)πόλεως τῶν Παρισίων ὅπου στεγάζονται 100 Ἕλληνες σπουδαστὲς κατ' ἔτος πρόνοια ἠθικὴ καὶ ὑλική. Ἀναφέρουμε μὲ δυὸ λόγια τὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Περιπτέρου: Τὴν ἐποχὴ τοῦ μεσοπολέμου, γύρω στὰ 1930, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνηση ἀπεφάσισε τὴν δημιουργία μιᾶς μεγάλης Παν)πάλεως ὅπου θὰ εὕρισκαν στέγη κλπ. ὅλοι, κατὰ τὸ δυνατόν, οἱ Γάλλοι καὶ ἀλλοδαποὶ σπουδαστὲς τῶν Παρισίων.

Στὴ νοτιοδυτικὴ ἄκρη τοῦ Παρισιοῦ, σὲ μιὰ ἔκταση 500 περίπου στρεμμ. ἄρχισε νὰ δημιουργῆται σιγὰ-σιγὰ ἡ Παν)πολις μὲ δαπάνες τῆς Γαλλίας, τοῦ Ροκφέλλερ τῆς Ἀμερικῆς, τῶν διαφόρων ξένων Κυβερνήσεων καὶ πλουσίων δωρητῶν. Σήμερα, ἡ Παν)πολις τῶν Παρισίων ἀριθμεῖ οἰκήματα 32 ἐθνικοτήτων, νοσοκομεῖο δύο ἑστιατόρια, πισίνα, βιβλιοθῆκες, αἴθουσα ἐκθέσεων, κινηματογράφο, στάδια. Μερικὰ ἀπὸ τὰ οἰκήματα εἶναι πρότυπα ἀρχιτετονικῆς (ὅπως τὸ οἴκημα τῆς Βραζιλίας), καὶ κάθε ἐθνικὸ οἴκημα ἀποτελεῖ μιὰ διαφορετικὴ ἑνότητα οἰκονομικὴ, πνευματικὴ, μὲ ἐκδηλώσεις καλλιτεχνικές, διοργάνωση δωρεὰν σχολείων διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν, συναυλίας, ὁμιλίες.

Τὸ Ἑλληνικὸ οἴκημα ποὺ ὠνομάστηκε «Ἑλληνικὸν Ἵδρυμα» δημιουργήθηκε τὸ 1932 διὰ χρημάτων τὰ ὁποῖα συνεκέντρωσε δι' ἐράνου καὶ διὰ δωρεῶν ὁ τότε Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος στὸ Παρίσι ἀείμνη στος Ν. Πολίτης. Ὁ Ν. Πολίτης, ἀγόρασε τὸ οἰκόπεδο ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Κυβέρνηση καὶ ἀνέγειρε τὸ κτήριο τὸ ὁποῖο σύμφωνα μὲ τὴν ἱδρυτικὴ ἑλληνο-γαλλικὴ σύμβαση, ὤφειλε νὰ χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ Κυβέρνηση γιὰ νὰ ἀναπαταπεξέρχεται στὶς διάφορες διοικητικὲς καὶ οἰκονομικὲς ἀνάγκες.

Τὸ Ἑλληνικὸ Ἵδρυμα διοικεῖται ὑπὸ συμβουλίου τοῦ ὁποίου προΐσταται ὁ ἑκάστοτε πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος στὸ Παρίσι καὶ τὸ ὁποῖο διορίζει τὸν Διευθυντήν του, ἄνδρα πνευματικὸν καὶ ἐχέγγυον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Τέλος, γνώμην εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τοὺς ὅρους ζωῆς κλπ. δίνει ἕνα συμβούλιο τῶν ἐνοίκων, ἐκλεγόμενο στὴν ἀρχὴ κάθε χρόνου. Ἡ γνώμη αὐτὴ εἶναι συμβουλευτικὴ ἁπλῶς ἢ καὶ ὑποχρεωτικὴ γιὰ τῶν Διευθυντή, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ κάθε συγκεκριμένο οἴκημα.

Πρῶτος Διευθυντὴς τοῦ Ἑλ. Ἱδρύματος ὑπῆρξε ὁ νῦν καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας στὸ Παν)μιο τῶν Ἀθηνῶν κ. Διονύσιος Ζακυνθινός ὁ ὁποῖος διωργάνωσε ὑποδειγματικὰ τὴν λειτουργία του. Μετὰ τὴν ἀποχώρησή του, Διευθυντὴς διωρίσθη ὁ κ. Γ. Σπυριδάκης, ἐντεταλμένος καθηγητὴς στὴ Σορβόνη καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος στὴν Οὐνέσκο. Ὁ κ. Σπυριδάκης, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἀκεραιότητα ὑπῆρξε παροιμιώδης, παρητήθη τοῦ ἀξιώματος λόγω ἀντιζηλιῶν καὶ διαφωνιῶν δεξιῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν πρὸς συναδέλφους τους ἀριστερούς οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο στὸ ἵδρυμα ὡς ἔνοικοι. Διευθυντὴς ἐγένετο ὁ κ. Ε. Φουντουκίδης, ἄλλοτε ὑπάλληλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐκ Κων)πόλεως.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ὁ κομματισμὸς εἰσέβαλε στὸ Ἵδρυμα τὸ ὁποῖο ἀπεκλείσθη στοὺς σπουδαστὲς δημοκρατικῶν φρονημάτων. Ἐνῶ οἱ ὅροι διαβιώσεως ἐχειροτέρευσαν λόγω καταστροφῆς τοῦ ὑπάρχοντος ὑλικοῦ ἐπιπλώσεως κλπ. ἡ Διεύθυνση ἄφησε πλήρη ἐλευθερία στοὺς ἐνοίκους, οἱ ὁποῖοι ἐδέροντο μεταξύ τους, πολιτικολογοῦσαν μὲ φίλες τους νυχθημερόν στὸ οἴκημα, καὶ γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ οἰκονομικά, εἰσήγαγε 30 περίπου ζεύγη στὸ Ἵδρυμα, παρὰ τὸν κανονισμό. Μὲ τὶς διάφορες ἐπεμβάσεις της ἡ Διεύθυνση εἰσήρχετο στὰ ἀτομικὰ ζητήματα τῶν ἐνοίκων τοὺς ὁποίους ἐπίεζε πολιτικὰ καὶ διέβαλε πολλάκις στὶς Ἑλληνικὲς ἀρχὲς ὡς κομμουνιστές κλπ.

Κατὰ τὸ 1963, ἕνας Ἕλληνας γλύπτης, τέως ὑπότροφος τοῦ ΙΚΥ καὶ διεθνῶς βραβευμένος καὶ ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ διότι ἡ Διεύθυνση τοῦ κ. Φουντουκίδη τοῦ ἐστερεοῦσε τὴν κάρτα εἰσόδου στὸ Φοιτητικὸ ἑστιατόριο καὶ τὸν ἐπίεζε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Ἵδρυμα.

Πρὸ αὐτοῦ τοῦ ἀπανθρώπου ἀποτελέσματος, οἱ Ἕλληνες σπουδαστὲς τῶν Παρισίων ἔνοικοι καὶ μή, ἔκαναν αὐθημερὸν ἔκτακτη Γεν. Συνέλευση στὴν ὁποία κατεδίκαζαν τὸν κ. Φουντουκίδη γιὰ τὴν στάση του, τὸν καθαιροῦσαν ἀπὸ Διευθυντή τους καὶ ἀνέλαβαν τὴν Διεύθυνση τοῦ Ἱδρύματος μέχρις ἀφίξεως νέου Διευθυντοῦ.

Παραλλήλως, οἱ σπουδαστὲς τῆς Παν)πόλεως διωργάνωσαν συλλαλητήρια καὶ ἐξέδωκαν ψηφίσματα ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς Ἕλληνες. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους ἔγιναν ἀντικείμενο πιέσεων ἐκ μέρους τῶν νῦν ἑλλ. ἀρχῶν τῶν Παρισίων, ἀπεκλήθησαν κομμουνισταὶ ἢ ἀντιπολιτευόμενοι ἐκλήθησαν σὲ ἀπολ